कृतसंज्ञ (कृत + संज्ञा) adj. der stets bei Besinnung ist, der Geistesgegenwart hat, aufgeweckt: गुल्मांश स्थापपेरातान्कृतसंज्ञान्समत्ततः । स्थाने युद्धे च कुशलानभीद्रनिवकारिणः ॥ М. ७, १९० (nach Kull.: die Signale unter sich verabredet haben). नैतत्पार्थ सुविज्ञेषं व्यामिश्रेणोति में मितः । नरेणाकृतसंज्ञेन विश्वहेनात्त्रात्मना ॥ МВш. 14, 588.

कृतसापिलिका (von कृत + सापत्य) f. eine Frau, deren Mann nach ihr noch eine andere Frau genommen hat, AK. 2,6,1,7. H. 527. — RANÂN. zu AK. im ÇKDa. führt folgende Nebenformen auf: कृतसापत्नी, ेसापत्रका, ेसापत्रका; Coleba. und Lois. ausserdem: ेसपत्रिका.

क्तरमा (क्त + स्मा) m. N. pr. eines Berges VP. 180, N. 3.

कृतक्स्त (कृत + क्स्त) adj. der seine Hand geübt hat, geübt im Bogenschiessen AK.2,8,3,36. H. 772. geschickt H. 342. (शरान्) त्रप्राप्ताधिन तान्पार्थाधिक्द्र कृतक्स्तवत् MBB. 4,1843. HARIV. 9303. Davon nom. abstr. कृतक्स्तता f. MBB. 4,1976.

कृता f. viell. Abgrund, gurges (von कर्त्, कृत्तति; vgl. कर्त): कृती इ-वाप कि प्रसिन्ने मृद्मु स पीपूर्ण धपति पूर्वमूर्ताम् I.V.2,35,5. Sts. fasst das Wort als partic. von 1. कर auf.

क्ताकृत (कृत + श्रृक्त) P. 2,1,60,Sch. adj. 1) gethan und nicht gethan, n. als subst.: शालं ने। स्रस्तु कृताकृतम् AV. 19,9,2. Катиор. 2,14 (Çайк.: कृतं कार्यमकृतं कार्याम्). नेनं कृताकृतं तपत: Çат. Вв. 14,7,2,27. — 2) bearbeitet und nicht bearbeitet, zubereitet und nicht zubereitet: कनअम् МВн. 13,2794. АК. 2,9,91. Н. 1045. तएउलान् J.65. 1,286.

कृतामम् (कृत + घागम्) adj. der ein Vergehen begangen hat, schuldig, sündig AV. 12,3,60.65. MBn. 3,12328. Amar. 43. घ्रकृतागम् R. 1,7,13. कृताग्रि (कृत + घ्रीम) m. N. pr. eines Sohnes von Kanaka (Dhanaka) Hariv. 1850. VP. 417. Brig. P. 9,23,22.

कृताङ्क (कृत + श्रङ्क) adj. gezeichnet; gebrandmarkt: (ग्रजम्) कृताङ्के चन्द्रनन R. 2,15,37. कार्या कृताङ्क: M. 8,281.

कृताञ्चलि (कृत + श्रञ्जलि) 1) adj. der (zum Zeichen der Ehrerbietung und Unterwürfigkeit) die beiden Hände hohl an einander gelegt hat M. 4,154. 7,91. N. 3, 1. 5,32. 19,9. 26,26. Виль. 11,14. R. 1,3,2. राघ-वाप कृताञ्चलि: 4,12,1. fem. N. 4,15. Viçv. 14,5. कृताञ्चलिपुट dass. R. 1,9,62. 2,3,32. fem. ्पुटा 1,39,9. — 2) m. eine best. Arzeneipflanze Dили. im ÇKDR.

कृतातमन् (कृत + म्रातमन्) adj. dessen Geist gebildet, geläutert ist: पर्धाप्तमामस्य कृतातमनस्तु ईक्त्व सर्वे प्रविलीयित कामाः Munp. Up. 3,2,2. सुक्दः स्रेक्संपन्ना लोचनानन्द्दायिनः । गृक् गृक्वतां नित्यमागच्छिति कृतातमनाम् ॥ Райкат. II, 15. म्रकृतातमन् М. 6,73. 7,28. МВи. 13,2329. N. 12,59. Вилс. 15,11. D. Q. 1,31. R. 3,9,23. 4,17,7.

कृतानुकोर् (कृत + श्रनु °) adj. Gethanes nachthuend, nicht selbständig handelnd, dienend Çat. Ba. 1, 4, 5, 9. 6, 3, 34. 2, 5, 2, 34. 4, 3, 3, 10. 4, 1, 9. 9, 3, 1, 16. 4, 3, 9. 13, 2, 2, 15. Käts. Ça. 5, 4, 34.

कृतानुकृत (कृत + अनुकृत) n. Vor- und Nachgethanes: जञ्जतुस्तदा-न्यां प्रन्यं कृतानुकृतकारिणा । परस्पर्वधे वारी यतमाना परंतपा ॥ स. ६, ११. २३.

कृतात्त (कृत + श्रत्त) 1) adj. das Ende —, die Entscheidung herbeiführend: कृतात्त श्रामीत्मम्। देवानां सरू दानवै: ein Krieg auf Leben und Tod Buic. P. 9,6, 13. — 2) m. a) Schicksal AK. 3,4,48,67. H. an. 3, 258. Med. t. 108. कृतासबलमोहित R. 1,41, 1. 6,12,21. 89,1. नूनं तु ब-लवाँ छोन्ने कृतासः सर्वमादिशत् 2,24,5. कृतासस्य गितः पुत्र द्व विभाव्या सदा भुवि 33. ऐश्वर्षे वा सुविस्तीर्णे व्यसने वा सुदारूणे। रुड्वेव पुरूणे ब-ह्या कृतासनापावद्वानाम् 11,5. तानि च कृतासदृष्टानि नष्टानि 111,271. क्रूरः — कृतासः Мевн. 103. कृतासविक्तं कर्म Ver. 15,7. — b) ein Bein. Jama's, des Todesgottes AK. 1,1,4,54. 3,4,44,67. 26,196. H. 184. H. ad. Med. कृतासमिव दित्तीयमायासं व्याधमपश्यत् (वायसः) Hir. 9,6. Mârk. P. 8,178. 180. — c) ein erwiesener Satz, Dogma, Doctrin (vgl. सिद्धास) AK. 3,4,44,67. Taik. 1,1,116. H. 242. H. ad. Med. पञ्चमानि महावाद्या कार्यानि निवेध में। सांख्ये कृतासे प्राक्तानि सिद्ध्य सर्वकर्मणाम् ॥ Видс. 18,13. — d) eine unheilvolle That AK. 3,4,44,67. H. ad. Med. — e) Sonnabend (die Woche beschliessend) Çabdak. im ÇKDa. — 3) f. श्रा ein best. Parfum (s. रणुका) Çabdak. im ÇKDa. — Vgl. कार्तात्तिक.

কানাম্যানক (ক্° + র°) m. der Vater des Todesgottes, ein Bein. der Sonne H. 93.

কুনার্ন (কুন + শ্বন) n. 1) zubereitete, gekochte Speise Çat. Br. 13,4, 3,17. Kâtj. Ça. 22,6,1. Lâtj. 8,8,42. M. 9,219. 10,86.94. 11,3. 12,65. Suça. 1,229,5. শ্বক্নান M. 10,94. 12,65. — 2) verdaute Speise, Excremente Verz. d. B. H. No. 953.

कृतापकृत (कृत + श्रपकृत) P.2,1,60, Vartt. 4. gaņa शाकपार्थिवार्दि bei Siddu. K. zu P. 2,1,69. was man Jmd zu Liebe und zu Leide gethan hat.

নুরাথ (নূর + হ্রप) m. der Kṛta-Würfel ÇAÑK. zu Kuâxb. Ur. 4,1,4.
Ind. St. 1,285. Im Texte ist নুরাথ dat. von নূর.

कृतार्घ (कृत + श्रर्घ) m. N. pr. des 19ten Arhant's der vergangenen Utsarpint H. 52. Var. l.: कृतार्घ.

कृतार्थ (कृत + ऋषै) 1) adj. f. श्रा der sein Ziel —, seine Absicht —, seinen Wunsch erreicht hat, zufriedengestellt Munn. Ur. 1,2,0. Çveriçv. Ur. 2,14. त्या कृतार्थ: सगर: MBu. 3,9905. N. 16,9. 18,19. R. 1,47,10. पूर्व कृतार्थ: मित्राणा नार्थ प्रतिकाराति यः 4,34,16. कृतार्थः पूर्वमार्येण नार्थ प्रतिचिकीर्षिति 20. Vika. 60. Райкат. I, 209 (v. l. स्तार्थाः). Vid. 12. Duuras. 68,2. श्रकृतार्थे ऽपि मर्नासिते Çik. 34. चेतः कृतार्थोक्तम् Duuras. 83,13. चतुर्या कापः कृतार्थिकृतः Amar. 15. कृतार्थता f. nom. abstr. Ragu. 8,3. Gir. 5, 19 (vgl. die Adnn.). Nach dem Sch. zu H. 342 bedeutet कृतार्थ geschickt. — 2) m. N. pr. v. l. für कृतार्थ (s. d.)

কৃমেলেকা (কৃমে + স্থলকা) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çi va Vaapr zu H. 210.

कृतालय (कृत + म्रालय) 1) adj. der seine Wohnung aufgeschlagen hat, wohnend: यत्र मे द्यिता भाषा तनवाद्य कृतालया: R. 4,63,21. In comp. mit dem Wohnunte: जनस्थानकृतालयान् die Bewohner von Gan. 3,1,18. त्रिशङ्का मच्छ् भूयस्तं नासि स्वर्गकृतालय: Viçv. 10,47. — 2) m. Frosch Так. 1,2,26.

कृतावसिक्यक (कृत + श्रवसिक्यका) adj. der beim Sitzen ein Tuch über die Lenden geworfen hat Kâts. im ÇKDa. (hier wie bei Wilson fälschlich mit श st. mit स geschrieben).

कृतावस्य (कृत + श्रवस्या) adj. vor Gericht geladen: कृतावस्या धनै-षिणा M. 8,60.